

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă

Judecătorii – Liliana Catan și Iurie Diaconu

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat împotriva sentinței Judecătorei Nisporeni din 03 decembrie 2013 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014, de către avocatul Nastas Tatiana în numele inculpatului

Popescu Fiodor Ivan, născut la 24.11.1963, originar și domiciliat în, r-nul Nisporeni, s.Siliște, str. Păcii 3

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- *Instanța de fond -15.11.2013 - 03.12.2013;*
- *Instanța de apel -10.01.2014 - 06.02.2014;*
- *Instanța de recurs - 08.04.2014- 04.06.2014;*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Nisporeni din 03decembrie 2013, cauza fiind judecată conform art. 364/1 Cod de procedură penală, inculpatul Popescu Fiodor a fost condamnat în baza art. 264/1 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale, ce constituie 6000 (șase mii) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, inculpatul Popescu Fiodor la 13 octombrie 2013, aproximativ la ora 13.00, conducînd automobilul de model Vaz 2105 cu numere de înmatriculare NS AB 218, a fost stopat pe str. Suveranității din or. Nisporeni de către agentul constator al ISST a AR al IP Nisporeni, Marian Sergiu și fiind suspectat că se află sub influența alcoolului a fost supus testării alcoscopice cu aparatul etilotest DRAGER, iar deoarece testul a ieșit pozitiv a fost îndreptat la Spitalul raional Nisporeni, pentru colectarea probelor biologice și trecerea examenului medical în vederea stabilirii gradului stării de ebrietate, unde s-a constatat că inculpatul era în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

În ședința de judecată inculpatul a acceptat probele prezentate de procuror și acumulate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu ele și neavînd careva obiecții asupra lor, menționînd că vina o recunoaște pe deplin și se căiește de cele comise.

Instanța a calificat acțiunile lui în baza art. 264/1 alin. (1) Cod penal, deoarece, inculpatul a condus mijlocul de transport fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61,75,76,78 Cod penal, luând în considerație inclusiv și faptul, că inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, s-a căit sincer de cele comise.

3. Împotriva sentinței a declarat recurs avocatul Nastas Tatiana în numele inculpatului Popescu Fiodor, solicitând casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, pronunțarea unei noi hotărâri în această parte cu stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore cu menținerea sancțiunii de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, invocând că:

- inculpatul Popescu Fiodor are o situație materială grea și este în imposibilitate de a achita amenda stabilită;
- inculpatul este apt de muncă și este de acord să execute pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014 recursul a fost respins ca nefondat.

4.1. Instanța de recurs a reținut că instanța de fond corect a determinat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ținând cont că acesta sincer a recunoscut vina și s-a căit de cele comise, este caracterizat pozitiv, a acceptat judecarea cauzei în baza probelor de la urmărirea penală și a dat deplină eficiență dispozițiilor art. 61,75,76, 78 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă faptei comise, fiind cea mai ușoară, eficientă și benefică în raport cu persoana ultimului, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și cu aplicarea pedepsei complimentare – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

5. În conformitate cu prevederile art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

6. Împotriva deciziei menționate a declarat recurs în anulare avocatul Nastas Tatiana în numele condamnatului Popescu Fiodor care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.453 Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte cu stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3(trei) ani.

În susținerea recursului a invocat că inculpatul are o situație materială grea și este în imposibilitate să achite amenda, a conștientizat vina, se căiește sincer de cele comise.

7. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1/1) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat prin care a menționat, că recursul urmează a fi respins cu menținerea hotărârilor atacate.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 452, 453 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, după epuizarea căilor ordinare de atac, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată.*

Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, *viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.*

Conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în articolul 453 Cod de procedură penală.

Recursul depus nu conține expunerea expresă a unor concrete erori de drept, făcîndu-se referire doar la imposibilitatea reală de executare a pedepsei cu amendă de către condamnat, deoarece situația materială a ultimului este una grea.

În această ordine de idei Colegiul penal reține, că în corespundere cu cele descrise în partea descriptivă a hotărîrilor atacate, inclusiv cele reproduse în pct. **2 și 4** din prezenta decizie, condamnatului i-a fost aplicată o pedeapsă în limitele legii, aceasta fiindu-i individualizată în strictă coroborare cu criteriile prevăzute în art. 61,75-78 Cod penal, conform cărora la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia și mai mult decît atît, ultimul nu a manifestat dorința de a executa munca neremunerată solicitată de către procuror, situație care a și determinat instanța de fond să aplice pedeapsa cu amendă.

Sancțiunea art. 264¹ Cod penal prevede pedeapsa cu amendă, munca neremunerată, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 la 5 ani.

Astfel, la stabilirea pedepsei instanțele au ținut cont și de art.62 al (1) Cod penal - *persoanelor fizice care au săvîrșit infracțiuni li se pot aplica următoarele pedepse:*

- a) amendă;
- b) *privare de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate;*
- c) *retragere a gradului militar sau special, a unui titlu special, a gradului de calificare (clasificare) și a distincțiilor de stat;*
- d) *munca neremunerată în folosul comunității;*
- f) *închisoare;*
- g) *detențiune pe viață.*

(2) *Închisoarea și detențiunea pe viață se aplică numai în calitate de pedeapsă principală.*

(3) *Muncă neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată ca pedeapsă principală sau în cazul condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei – în calitate de obligație pentru perioada termenului de probă.*

Astfel, pedeapsa solicitată de avocat și anume munca neremunerată este mai aspră decît amenda, iar potrivit art.441 al. (2) Cod de procedură penală - *Instanța de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art.444, însă ea este obligată ca, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele, dar fără a agrava situația părții în favoarea căreia s-a declarat recurs.*

Conform art. 457, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de fond și cea de recurs, în raport cu motivele invocate de recurent, nu au comis erori de drept de natura unui viciu fundamental capabil să afecteze hotărârile contestate, că aceste hotărâri conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția de individualizare a pedepsei aplicate inculpatului, fiindu-i respectat dreptul la un proces echitabil în sensul vizat, și că recursul de pe rol este unul vădit neîntemeiat.

8. Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat împotriva sentinței Judecătoriei Nisporeni din 03 decembrie 2013 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014, de către avocatul Nastas Tatiana în numele inculpatului Popescu Fiodor, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 25 iunie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu